

ด่วนที่สุด

ที่ พร ๐๐๒๓.๓/ ๑ ๕๕๖

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐๐

๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง คำแนะนำประชาชน เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV)

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ นท ๐๘๙๗.๓/๑ ๑๙๙
ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๙ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (Middle East Respiratory Syndrome – Corona Virus : MERS-CoV) จากรายงานของศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคของยุโรป (ECDC : European Center for Disease) ณ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ จากรายงานผู้ป่วยทั้งหมด ๒๖ ประเทศ พบผู้ป่วยยืนยันการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ จำนวน ๑,๖๔๙ ราย เสียชีวิต ๖๓๙ ราย สำหรับประเทศไทย ณ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๙ กระทรวงสาธารณสุข รายงานพบผู้ป่วยยืนยันโรคทางเดินหายใจตัวต่อตัว ๑๔ ราย ซึ่งเป็นชายชาโอมาน อายุ ๗๑ ปี ขณะนี้รักษาตัวในห้องแยกโรคบำราศนราดูร ทั้งนี้กระทรวงสาธารณสุขได้ติดตามผู้สัมผัสผู้ป่วยรายนี้ ประกอบด้วยญาติที่เดินทางมาพร้อม ลูกเรือและผู้โดยสารเครื่องบิน คนขับแท็กซี่ พนักงานโรงแรม และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล โดยผู้สัมผัสทั้งหมดนี้จะนำเข้าระบบเฝ้าระวังติดตามอาการจนครบ ๑๔ วัน จนพ้นระยะเวลา潜伏期 เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมป้องกันโรคในพื้นที่และให้ความรู้แก่ประชาชน เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV) จึงขอความร่วมมือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์พิจารณาเตรียมความพร้อมป้องกันโรคในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV) ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการสำรวจอำเภอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางชุม รัตนนิตย์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร/โทรสาร ๐-๕๔๕๓-๑๗๑๙ ต่อ ๑๑

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๔๙.๓/ว ๑๕๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนครรษณ์สีมา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐

๖๘๔
๑๒.๒.๒๕๕๙

๒๕๗ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง คำแนะนำประชาชน เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓ (MERS-CoV)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓

(MERS-CoV)

จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓ (Middle East Respiratory Syndrome - Corona Virus : MERS-CoV) จากรายงานของศูนย์ป้องกันและควบคุมโรคของยุโรป (ECDC : European Center for Disease) ณ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ จากรายงานผู้ป่วยทั่วหมด ๒๖ ประเทศ พบรู้ป่วยยืนยันการติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓ จำนวน ๑,๖๔๙ ราย เสียชีวิต ๖๗๘ ราย สำหรับประเทศไทย ณ วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๙ กระทรวงสาธารณสุข รายงานพบผู้ป่วยยืนยันโรคทางเดินหายใจตัวในห้องแยกโรคบำราศนราดูร ทั้งนี้กระทรวงสาธารณสุขได้ติดตามผู้สัมผัสผู้ป่วยรายนี้ ประกอบด้วย ญาติที่เดินทางมาพร้อม ลูกเรือและผู้โดยสารบนเครื่องบิน คนขับรถแท็กซี่ พนักงานโรงแรม และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาล โดยผู้สัมผัสทั้งหมดนี้จะนำเข้าระบบเฝ้าระวังติดตามอาการจนครบ ๑๔ วัน จนพ้นระยะเวลา潜伏期 ของโรค

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมป้องกันโรคในพื้นที่ และให้ความรู้แก่ประชาชน เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓ (MERS-CoV) จึงขอความร่วมมือ จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์พิจารณาเตรียมความพร้อมป้องกันโรคในพื้นที่ และประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๓ (MERS-CoV) ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ ทั้งนี้สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ http://beid.ddc.moph.go.th/beid_2014/th/diseases/271 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายนรภัทร ปลดทอง)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร. ๐-๒๒๔๗-๙๐๐๐ ต่อ ๕๗๓๒, ๕๗๓๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๗-๙๐๐๐ ต่อ ๕๗๐๓

ประกาศกรมควบคุมโรค

เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV)

ตามที่ได้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (Middle East Respiratory Syndrome – Corona Virus : MERS-CoV) จากรายงานขององค์การอนามัยโลก (WHO : World Health Organization) ณ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ พบรู้ป่าวขึ้นยังการติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ จำนวน ๑,๑๕๔ ราย เสียชีวิต ๔๓๑ รายจาก ๒๕ ประเทศ ดังนี้ ราชอาณาจักรชาอุดิอาระเบีย สหรัฐอาหรับ เอมิเรตส์ รัฐกาตาร์ ราชอาณาจักรซีมาต์jar์เดน รัฐสูดานโนมาน รัฐคูเวต สาธารณรัฐเยเมน สาธารณรัฐเลบานอน สาธารณรัฐอิสلامอิหร่าน สาธารณรัฐอาหรับอิยิปต์ สาธารณรัฐตุรกี ประเทศไทยองกฤษ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐฝรั่งเศส สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐเซลลีเนียหรือกรีซ ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐตุนนิเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สหรัฐอเมริกา และสาธารณรัฐเกาหลี

สำหรับประเทศไทย ยังคงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการระบาดของโรคนี้ได้ เนื่องจากมีชาวไทยเดินทางไปบังพื้นที่ระบาดของโรคดังกล่าวในหลายรูปแบบ เช่น การเดินทางของชาวไทยมุสลิมไปประกอบพิธีทางศาสนาตลอดทั้งปี การเดินทางไปทำงาน รวมถึงการเดินทางของนักท่องเที่ยว และนักธุรกิจ เป็นต้น ซึ่งมีความเสี่ยงสูงต่อการติดเชื้อ และเมื่อเดินทางกลับประเทศไทยสามารถนำเชื้อดังกล่าว เข้ามาแพร่ระบาดภายในประเทศไทยได้

กรมควบคุมโรคได้ติดตามผู้ระวังสถานการณ์การระบาดของโรคอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่เริ่มนี้ การระบาด และได้กำหนดมาตรการเฝ้าระวังป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV) โดยเริ่มเฝ้าระวังในกลุ่มผู้เดินทางกลับจากประเทศไทยและต่างประเทศโดยเฉพาะผู้เดินทางไปแสวงบุญ ณ ราชอาณาจักรชาอุดิอาระเบีย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ สำหรับสถานการณ์โรคในขณะนี้ พบรการแพร่ระบาดมากขึ้น โดยล่าสุดมีการแพร่ระบาดมาสู่ประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย ดังนั้น กรมควบคุมโรค จึงขอแจ้งเตือนให้ประชาชนโดยเฉพาะผู้ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ ได้แก่ ผู้ที่จะเดินทางไปและกลับประเทศไทยที่มีการระบาดข้างต้น นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศไทยที่มีการระบาด และประเทศไทยต่างประเทศที่มีการระบาดข้างต้น ผู้ที่จะเดินทางไปแสวงบุญ ณ ราชอาณาจักรชาอุดิอาระเบีย บุคลากรทางการแพทย์ และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น บริษัททัวร์ (แซล) ควรให้ความระมัดระวัง ป้องกันปัจจัยเสี่ยงจากการติดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV) และหมั่นดูแลสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอ โดยเฉพาะในเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ที่มีโรคประจำตัวเรื้อรัง จึงขอแนะนำให้ทราบถึงสาเหตุและแนวทางป้องกันโรครายละเอียด ตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

๗/๖/๒๕๕๘
(นายโสภณ บ潭กุณ)
อธิบดีกรมควบคุมโรค

รายละเอียดแบบท้ายประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (MERS-CoV)

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ ๒๐๑๒ (Middle East Respiratory Syndrome - Corona Vrus : MERS-CoV)

๑. สาเหตุ : เกิดจากเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒

เชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ เป็นเชื้อโคโรนาไวรัสอีกสายพันธุ์ เนื่องจากมีความแตกต่าง จากเชื้อโคโรนาไวรัสที่เคยติดเชื้อในคน พบผู้ป่วยรายแรกที่พบรการติดเชื้อ MERS-CoV ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ (ค.ศ. ๒๐๑๒) จึงเรียกชื่อเชื้อชนิดนี้ว่า “ เชื้อโคโรนาไวรัสสายพันธุ์ปี ๒๐๑๒ ” โดยยังไม่ทราบแหล่งที่มาของเชื้อไวรัสนิดนี้ แต่คาดการณ์ว่าติดต่อมากจากสัตว์เนื่องจากพบเชื้อ MERS-CoV จากอูฐในราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบีย รัฐกาตาร์ รัฐสูด่านโอมาน สาธารณรัฐอาหรับอิยิปต์ นอกจากนี้ยังตรวจพบว่าอูฐในอีกหลายประเทศมีภูมิคุ้มกันต่อเชื้อ MERS-CoV ซึ่งหมายความว่าอูฐเหล่านั้นอาจเคยติดเชื้อไวรัสนิดนี้ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงมาก่อน และในราชอาณาจักรซาอุดิอาระเบียยังตรวจพบเชื้อ MERS-CoV ในค้างคาวอีกด้วย

๒. อาการของโรค

เชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ก่อให้เกิดอาการของโรคติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ ที่รุนแรง ประกอบด้วยอาการไอ มีไข้ และ หายใจลำบาก ในผู้ป่วยบางรายการติดเชื้ออาจไม่มีอาการแสดงใดๆ หรือบางรายอาจมีอาการเพียงเล็กน้อยเหมือนป่วยเป็นโรคหวัดและหายได้เป็นปกติ แต่ในผู้ป่วยบางราย อาการป่วยอาจมีอาการในระบบทางเดินอาหารร่วมด้วย เช่น ห้องเสีย ห้องร่วง บวมท้อง คลื่นไส้อาเจียน เป็นต้น ในผู้ป่วยที่มีอาการแสดงของโรครุนแรงอาจเกิดภาวะปอดบวมหรือหัวใจได้ ผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันอ่อนแอ จะมีอัตราเสี่ยงในการติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๒ ได้สูงกว่าคนทั่วไป และจะมีแนวโน้มที่จะมีอาการ ของโรครุนแรง ที่น่าเป็นห่วงคือ ผู้ป่วยประมาณร้อยละ ๕๐ จะเสียชีวิต โดยผู้ป่วยเหล่านี้มักมีสภาวะอื่นร่วมอยู่ด้วย เช่น เป็นโรคเบาหวาน โรคมะเร็ง หรือมีโรคเรื้อรังที่เกี่ยวข้องกับหัวใจ ปอด หรือไต เป็นต้น

๓. ระยะเวลา : ๒ - ๑๔ วัน

๔. การติดต่อและระบาดวิทยา :

การติดต่อของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาไวรัส สายพันธุ์ ๒๐๑๒ : MERS-CoV พบรในบุคคลที่ใกล้ชิด กับผู้ป่วย เช่น บุคลากรทางการแพทย์ บุคคลในครอบครัว เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามยังไม่พบรายงาน การระบาดของเชื้อ MERS-CoV ในชุมชน ผู้ป่วยทุกรายที่มีการติดเชื้อ MERS-CoV มีความเกี่ยวข้องกับ ประเทศไทยในควบสมมุทรอาหรับ ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีประวัติอาศัยอยู่ในประเทศไทยเหล่านี้ หรือเดินทางกลับมาจาก ประเทศไทยเหล่านี้ ในผู้ป่วยบางรายพบว่าไม่มีประวัติเกี่ยวข้องกับประเทศไทยเหล่านี้ แต่มีบุคคลใกล้ชิดเดินทางกลับ

มาจากประเทศไทยในควบคุมอาการหรับ โดยประเทศไทยในควบคุมอาการหรับที่มีรายงานผู้ป่วยติดเชื้อ MERS-CoV ประกอบด้วย ราชอาณาจักรชาอยุธาระเบียง สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ รัฐกาตาร์ ราชอาณาจักรอียิปต์ จอร์แดน รัฐสูด่านโอมาน รัฐคูเวต สาธารณรัฐเยเมน สาธารณรัฐเลบานอน สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน สาธารณรัฐธุรกี ส่วนประเทศไทยที่มีรายงานการพบผู้ป่วยนอกควบคุมอาการหรับ ได้แก่ สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ ประเทศไทยองค์กรดูด สนพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐฟรังเศส สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐเชลเลนิกหรือรีช ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ เครือรัฐออสเตรเรีย สาธารณรัฐญี่ปุ่น เยี่ย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย สนพันธ์รัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐพิลีปปินส์ สาธารณรัฐเมริกา และสาธารณรัฐเกาหลี

๕. การรักษา : เป็นการรักษาแบบประคับประคอง ยังไม่มีวัคซีนและยา.rักษาที่จำเพาะ

๖. การป้องกัน :

๖.๑ สำหรับผู้เดินทาง/นักท่องเที่ยว

จากข้อมูลที่มีในปัจจุบัน พบว่ากลุ่มเสี่ยงที่จะมีอาการป่วยรุนแรง ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วยเบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง โรคไตวาย หรือ ผู้ที่ภูมิต้านทานยา ควรระมัดระวังเป็นพิเศษ หากท่านเข้าเยี่ยมชมฟาร์ม หรือพื้นที่โรงเก็บผลผลิตทางการเกษตร หรือในพื้นที่ตลาดที่มีอุจจาระ รวมถึงควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสอุจจาระ ควรรักษาสุขอนามัยส่วนบุคคลให้ดี โดยการล้างมือและควรหลีกเลี่ยงการดื่มน้ำนมดิบจากอุจจาระ หรือน้ำนมจากอุจจาระที่ยังไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ หรือกินอาหารที่ไม่สะอาด เนื่องจากอาจมีการปนเปื้อนสารคัดหลั่งของสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ผ่านการล้าง ปอกเปลือก หรือปรุงให้สุก

๖.๒ สำหรับประชาชนทั่วไป

เมื่อเข้าเยี่ยมชมฟาร์ม หรือพื้นที่โรงเก็บผลผลิตทางการเกษตร ควรรักษาสุขอนามัยทั่วไป เช่น ล้างมือเป็นประจำ ก่อนและหลังการสัมผัสสัตว์ หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์ป่วย และรับประทานอาหารที่ถูกสุขอนามัย

๖.๓ สำหรับสถานพยาบาล

เพิ่มมาตรการในการป้องกันควบคุมการติดเชื้อในโรงพยาบาล ในผู้ป่วยสงสัยหรือผู้ป่วยที่รับการยืนยันการติดเชื้อโรคไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๗ ควรมีมาตรการที่เหมาะสมในการลดความเสี่ยง ในการติดเชื้อไปยังผู้ป่วยคนอื่น หรือบุคลากรทางการแพทย์ หรือญาติ/ผู้เข้าเยี่ยม ผู้ป่วยทุกรายที่ติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๗ ไม่ใช่ทุกคนที่มีอาการรุนแรง บางรายมีอาการรุนแรงหรือผิดปกติ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่บุคลากรทางการแพทย์ ควรระมัดระวังในการใช้มาตรการควบคุมการติดเชื้อให้เป็นมาตรฐาน และต่อเนื่องกับผู้ป่วยทุกรายตลอดเวลา โดยไม่ต้องคำนึงถึงการวินิจฉัยของโรคและองค์กรอนามัยโลก ได้ให้คำแนะนำเพิ่มความตระหนักร เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ ๒๐๑๗ ในกลุ่มนักท่องเที่ยวและ ผู้ที่เดินทางมาจากประเทศไทยที่มีการระบาดของโรค แต่ยังไม่แนะนำให้ตั้งจุดตรวจคัดกรองพิเศษบริเวณทางเข้า-ออกประเทศ และไม่แนะนำให้มีการจำกัดการเดินทาง หรือกีดกันทางการค้าแต่อย่างใด

๗. การขอความร่วมมือ :

๗.๑ ในกรณีที่ท่าน หรือครอบครัว เดินทางกลับจากประเทศในคابสมุทรอาหารรับและสาธารณรัฐ
เเกาหลี ภายใน ๑๕ วัน หากมีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูก ให้รีบไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
และรายงานว่าเดินทางมาจากประเทศใด เมื่อใด เพื่อให้แพทย์ได้ดูแลรักษาและวินิจฉัยโรคอย่างถูกต้อง

๗.๒ หรือหากท่านทราบว่าบุคคลอื่นใด เดินทางกลับจากประเทศในคابสมุทรอาหารรับและสาธารณรัฐ
เgaหลี ภายใน ๑๕ วัน และมีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูกให้แจ้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือแจ้งได้ที่
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๒๒ ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๗.๓ หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม ติดต่อสอบถามได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๒๒ หรือเว็บไซต์กรมควบคุมโรค
www.ddc.moph.go.th

ข้อมูลส่วนหนึ่งอ้างอิงจาก :

<http://www.boe.moph.go.th/>

<http://www.thaiembassy.org>

<http://beid.ddc.moph.go.th>

คำแนะนำในการป้องกันการติดเชื้อโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือ โรคเมอร์ส
สำหรับประชาชนทั่วไป และผู้ที่เดินทางไปยังประเทศที่มีการระบาด

สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค
วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือ โรคเมอร์ส เป็นเชื้อสายพันธุ์หนึ่ง ในกลุ่มไวรัสโคโรนา เริ่มมีการคันபุผู้ป่วยครั้งแรก ในเดือนเมษายน ๒๕๕๘ โดยในช่วงแรกยังไม่ทราบว่าผู้ป่วยเหล่านี้มีอาการป่วยเนื่องจากเชื้อนิดใด หลังจากนั้นได้มีการตรวจยืนยันว่ามีการติดเชื้อไวรัสโคโรนา ซึ่งเป็นสายพันธุ์ใหม่ ที่มีชื่อว่าโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือ โรคเมอร์ส และในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ มีการรายงานพบผู้ป่วยรายแรกในประเทศไทย แบบตะวันออกกลาง โดยขณะนี้ได้มีการรายงานการติดเชื้อจากคนสูคน ซึ่งพบในกลุ่มผู้ป่วยหลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ใกล้ชิดสมาชิกครอบครัวเดียวกัน บุคลากรทางการแพทย์ เป็นต้น

ในประเทศไทย วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ กระทรวงสาธารณสุข ได้รายงานว่าพบผู้ป่วยยืนยันโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง จำนวน ๑ ราย เป็นชายชาวตะวันออกกลางเดินทางมาจากประเทศไทยที่มีการระบาดขณะนี้ผู้ป่วยได้หายเป็นปกติ และได้เดินทางกลับประเทศไทยแล้ว ทั้งนี้ได้มีการติดตามผู้สัมผัสใกล้ชิด และมีการใช้มาตรการในการป้องกันการแพร่กระจายโรคอย่างสูงสุด ประเทศไทยได้มีระบบเฝ้าระวัง ตรวจสอบโรคตั้งกล่าวอย่างเข้มข้น และต่อเนื่อง ซึ่งขณะนี้ยังไม่พบผู้ป่วยเพิ่มเติมดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือ โรคเมอร์ส จึงมีคำแนะนำ ดังนี้

คำแนะนำประเทศไทย

เนื่องจากขณะนี้ พบผู้ป่วยโรคเมอร์สรายแรกในประเทศไทย เป็นผู้เดินทางมาจากประเทศไทยที่มีการระบาด กรมควบคุมโรค จึงขอให้คำแนะนำแก่ประชาชนทั่วไป ดังนี้

๑. หลีกเลี่ยงการลุกคลานใกล้กับผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจหรือผู้ที่มีอาการไอหรือจาม
๒. ปฏิบัติตามสุขอนามัย กินร้อน ขอนกลาง ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำสบู่
๓. ถ้ามีอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ ควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสคลอกลึกับบุคคลอื่น เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ เมื่อไอหรือจามควรใช้กระดาษชำระปิดปากและจมูกทุกครั้ง และทิ้งกระดาษชำระที่ใช้แล้วลงในถังขยะ ที่ปิดมิดชิดและล้างมือให้สะอาด สมนหน้ากากอนามัย กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ควรไอหรือจามลงบนเสื้อผ้า บริเวณต้นแขน ไม่ควรจามรดมือและรีบไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ พร้อมแจ้งความเสี่ยงที่อาจสัมผัสรอย เช่น เดินทางมาจากประเทศไทยที่มีการระบาดของโรค หรือสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่ส่งสัญญาณเมอร์ส
๔. ประชาชนที่ไม่ได้สัมผัสพื้นที่เสี่ยง หากมีไข้ ไอ ไม่ต้องกังวล ไปพบแพทย์เพื่อรักษาหรือปรึกษา ถ้ายังด่วน กรมควบคุมโรค ๑๖๒๒

คำแนะนำสำหรับผู้เดินทาง/นักท่องเที่ยวที่เดินทางไปประเทศไทยที่มีการระบาดของโรค

จากข้อมูลที่มีในปัจจุบัน พบรากลุ่มเสี่ยงที่จะมีอาการป่วยรุนแรง ได้แก่ ผู้มีโรคประจำตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มผู้ป่วยเบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง โรคไตวาย หรือผู้ที่ภูมิคุ้มกันทางต่ำ ผู้สูงอายุ ควรหลีกเลี่ยงการเดินทางไปในประเทศไทยที่มีการระบาดในช่วงที่มีการระบาดของโรค สำหรับผู้เดินทางทั่วไป ควรปฏิบัติตามดังนี้

๑. หากไม่จำเป็น ควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในสถานพยาบาลในช่วงที่มีการระบาดของโรค
๒. หลีกเลี่ยงการคลุกคลีใกล้ชิดกับผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจหรือผู้ที่มีอาการไอหรือจาม
๓. หลีกเลี่ยงการเข้าไปหรือสัมผัสพาร์มสัตว์ หรือสัตว์ป่าต่างๆ หรือดื่มน้ำนมดิบ โดยไม่ผ่านการฆ่าเชื้อโรค โดยเฉพาะน้ำนมอูฐ ซึ่งอาจเป็นแหล่งรังโรคของเชื้อได้
๔. ปฏิบัติตามสุขอนามัย กินร้อน ข้อนกลาง ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำสบู่
๕. ถ้ามีอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ ควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสรุคคลีกับบุคคลอื่น เพื่อลดการแพร่กระจาย เชื้อ เมื่อไอหรือจามควรใช้กระดาษชำระปิดปากและมูกทุกครั้ง และทิ้งกระดาษชำระที่ใช้แล้วลงในถังขยะที่ปิดมิดชิดและล้างมือให้สะอาด สวมหน้ากากอนามัย กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ควรไอ หรือจามลงบนเสื้อผ้าบริเวณต้นแขน ไม่ควรจามมือ และรีบไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่
๖. หลงจากกลับจากการเดินทาง หากภายใต้ ๑๔ วัน มีอาการไข้ ไอ หรือเจ็บคอ หรือมีน้ำมูก ให้รีบไปพบแพทย์ทันที หรือโทร. ๑๖๖๙ พร้อมแจ้งประวัติการเดินทาง

ท่านสามารถติดตามแนวทาง คำแนะนำ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เป็นปัจจุบัน ได้ที่สายด่วน กรมควบคุมโรค ๑๔๔๒ หรือเว็บไซต์สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ กรมควบคุมโรค (<http://beid.ddc.moph.go.th>)

**คำแนะนำสำหรับการแยกตัวเองและการกักกันเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ
กรณีโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS)**

๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

กรมควบคุมโรค

๑. โรคเมอร์สเป็นโรคติดต่ออันตราย

กระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย ได้ประกาศให้โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง หรือโรคเมอร์ส เป็นโรคติดต่ออันตราย ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ โรคนี้เกิดจากเชื้อไวรัสโคโรนา อาการทั่วไปที่พบบ่อยจะมีเช่น ไอ หอบ ปอดอักเสบ บางรายมีอาการในระบบทางเดินอาหาร เช่น ท้องเสีย อาเจียน ในรายที่มีอาการรุนแรงมากนี อาการแสดงของโรคปอดอักเสบ ระบบทางเดินหายใจล้มเหลว อย่างรุนแรง โดยเฉพาะในราย จนถึงเสียชีวิต

๒. ท่านอาจต้องแยกตัวเอง หรือกักกันเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ เนื่องจาก

ท่านอาจเป็นผู้สัมผัสใกล้ชิดของผู้ป่วยโรคเมอร์ส และมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดการติดเชื้อได้ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- ท่านเป็นสมาชิกในครอบครัว และผู้ที่ดูแลผู้ป่วยโรคเมอร์สขณะที่มีอาการป่วย
- ท่านอาจสัมผัสผู้ป่วยโรคเมอร์ส หรือสัมผัสสารคัดหลังของผู้ป่วย เช่น โคนละองื่อ จาม
- ท่านเป็นบุคลากรทางการแพทย์ หรือเจ้าหน้าที่ท้องปฏิบัติการ (Lab) ที่สัมผัสผู้ป่วยโรคเมอร์ส หรือสัมผัสสารคัดหลังจากผู้ป่วย โดยไม่ได้สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันร่างกายที่เหมาะสม
- ท่านเป็นหนึ่งในผู้โดยสาร หรือพนักงานในเครื่องบิน หรือyanพาหนะอื่นๆ ที่มีการสัมผัสโดยตรง กับผู้ป่วยโรคเมอร์สขณะมีอาการ
- ท่านเป็นหนึ่งในผู้โดยสารที่นั่งใกล้กับผู้ป่วยโรคเมอร์สในระยะ ๒ ватหน้าและ ๒ วนหลัง (เฉพาะเครื่องบิน)
- ท่านเป็นพนักงานในเครื่องบิน หรือyanพาหนะอื่นๆ ที่มีผู้ป่วยโรคเมอร์สเป็นผู้โดยสาร
- ท่านเป็นสมาชิกกลุ่มทัวร์กลุ่มเดียวกันกับผู้ป่วยโรคเมอร์ส
- ท่านเป็นคนขับรถประจำทาง, รถตู้, หรือรถยนต์ส่วนบุคคล ที่มีผู้ป่วยเมอร์สเป็นผู้โดยสาร

๓. ทำไมต้องให้ท่านแยกตัวเอง หรือกักกันเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ

๑. ปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งโรคเมอร์สประizableให้เป็นโรคติดต่ออันตราย โดยเจ้าพนักงาน สาธารณสุข มีอำนาจออกประกาศ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการกักกัน หรือควบคุมไว้สังเกตอาการ เพื่อป้องกันการแพร่กระจายโรค ซึ่งอาจเป็นอันตรายร้ายแรง โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๗

๒. ท่านควรแยกตัวเอง หรือกักกันเพื่อความปลอดภัยของตัวท่านเอง และคนในครอบครัว

๓. ท่านควรแยกตัวเอง หรือกักกันเพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคเมอร์สสู่ประชาชนทั่วไป

๔. สถานที่, สิ่งอำนวยความสะดวกและความสะดวก และการบริการในระหว่างการแยกตัวเอง และการกักกัน

การแยกตัวเองและการกักกัน มีความสำคัญมากในการป้องกัน ควบคุมโรค เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะได้สอบถามและประเมินความเสี่ยงที่จะติดโรคจากท่านแล้ว เจ้าหน้าที่จะแนะนำให้ท่านปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ต่อไปนี้

๑. กรณีท่านได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงติดเชื้อโรคเมอร์สต่ำ ให้ท่านแยกตัวเองเพื่อเฝ้าสังเกตอาการในบ้านพักของตนเองเป็นเวลา ๑๔ วัน นับจากสัมผัสผู้ป่วยโรคเมอร์ส ซึ่งในช่วงเวลานี้จะมีเจ้าหน้าที่โทรศัพท์สอบถาม เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพทุกวัน หรือหากท่านมีอาการป่วยใดๆ ควรแจ้งเจ้าหน้าที่ทันที ในกรณีนี้ ขอให้ท่านหลีกเลี่ยงการ คลุกคลีกับบุคคลในบ้าน จนกว่าจะได้รับการดูแลจากแพทย์ที่เหมาะสม หรือ

๒. กรณีท่านได้รับการประเมินว่ามีความเสี่ยงติดเชื้อโรคเมอร์สสูง ท่านจะได้รับการดูแลในโรงพยาบาล หรือ ในสถานที่ที่จัดให้เพื่อกักกัน เจ้าหน้าที่จะให้การดูแลและอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม ดังนี้

— ที่พัก

- บริการอาหารให้ ๓ มื้อ
 - มีเจ้าหน้าที่ทำการแพทย์ดูแล และให้คำปรึกษา ตลอด ๒๔ ชม.
 - สาธารณูปโภคส่วนบุคคล เช่น สนับ ยาสีฟัน ผ้าเช็ดตัว เป็นต้น
 - สิ่งอำนวยความสะดวกและความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ เป็นต้น
 - มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ๒๔ ชม.
- ทั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกักกัน จะไม่มีการเรียกเก็บค่าใช้จ่ายใดๆ จาก สถานที่ให้บริการ ตั้งแต่วันข้างต้น ในระหว่างการแยกตัวเองและการกักกันเพื่อเฝ้าสังเกตอาการ ในระหว่างการแยกตัวเองและการกักกัน หากท่านมีอาการป่วย เช่น ไข้ ไอ น้ำมูก ขอให้รีบแจ้ง เจ้าหน้าที่ทันที เพื่อรับให้การดูแลรักษาพยาบาลที่เหมาะสมต่อไป

๕. หลักเกณฑ์การปล่อยตัวจากการแยกตัวเองและการกักกัน

เมื่อท่านได้รับการแยกตัวเอง หรือกักกันครบ ๑๔ วัน หลังการสัมผัสโรคแล้ว หากท่านไม่มีไข้ หรืออาการ ระบบทางเดินหายใจ หรืออาการทางระบบทางเดินอาหาร หรือมีผลการตรวจสม常จากระบบทางเดินหายใจ ไม่พบ เชื้อไวรัสโรคเมอร์ส อย่างน้อย ๒ ครั้ง ตามเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุข ประเทศไทย

ทั้งนี้สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนกรมควบคุมโรค ๑๑๒๒

องค์ความรู้ เรื่อง โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ 2012
(Middle East Respiratory Syndrome: MERS) หรือโรคเมอร์ส

กรมควบคุมโรค
วันที่ 6 มิถุนายน 2558

1. ลักษณะโรค : โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ 2012 หรือกลุ่มอาการทางเดินหายใจตะวันออกกลาง Middle East Respiratory Syndrome: MERS หรือโรคเมอร์ส เป็นเชื้อสายพันธุ์หนึ่งในกลุ่มไวรัสโคโรนา (MERS Corona Virus :MERS CoV) ขณะนี้ พบร่วมกับโรคระบาดส่วนใหญ่อยู่ในประเทศแถบตะวันออกกลาง และล่าสุด มีการระบาดที่เกาหลีใต้ ซึ่งมีรายงานการติดเชื้อจากคนสูคนในวงจำกัด ซึ่งพบในกลุ่มผู้ป่วยด้วยกัน หลายกลุ่ม ได้แก่ ผู้ดูแลใกล้ชิด สมาชิกครอบครัวเดียวกัน บุคลากรทางการแพทย์ แต่ยังไม่มีการแพร่กระจายของเชื้อในวงกว้าง

ตั้งแต่ ช่วงกลางเดือนมีนาคม 2557 พบรจำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้น โดยบางรายไม่มีรายงานการยืนยันทางห้องปฏิบัติการ และในบางรายมีประวัติสัมผัสกับสัตว์ และตื่นน้ำนมดิบจากสัตว์โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอูฐ อูฐจึงเป็นสัตว์รังโรคหลักที่อาจนำเชื้อมามาสู่คนได้ ขณะนี้ข้อมูลจากการอนามัยโรค แล้วว่าเป็นการติดเชื้อระหว่างสัตว์สู่คน สำหรับการแพร่เชื้อรหัสวงคนสูคนสามารถแพร่ผ่านทางเสมหะของผู้ป่วยจากการไอ เป็นต้น และมักเกิดจากการสัมผัสอย่างใกล้ชิดกับผู้ป่วยโดยมีการป้องกันตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงพยาบาล

ผู้ป่วยที่ติดเชื้อ MERS CoV มักมีอาการไข้ ไอ นอกเหนือไปนี้ในผู้ป่วยบางราย จะมีอาการในระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ ท้องร่วง ร่วมด้วย บางรายที่มีอาการรุนแรงจะมี หายใจหอบ และหายใจลำบาก ปอดบวม รายงานจำนวนผู้ป่วยที่เสียชีวิต ร้อยละ 36

2. สถานการณ์ :

ทั่วโลก

ณ วันที่ 6 มิถุนายน 2558 องค์การอนามัยโลก รายงานพบผู้ป่วยยืนยัน จำนวน 1,190 ราย เสียชีวิต 444 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.31 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66) อายุเฉลี่ย 49 ปี โดยพบรายงานผู้ป่วยทั้งหมดจาก 25 ประเทศ ดังต่อไปนี้

- กลุ่มประเทศไทย 10 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดิอาระเบีย สหราชอาณาจักร เอมิเรตส์ อียิปต์ อิหร่าน จอร์แดน คูเวต เลบานอน กั塔ร์ โอมาน และเยเมน

- กลุ่มประเทศไทย 8 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเรีย ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีซ อิตาลี เนเธอร์แลนด์ ตุรกี และอังกฤษ

- กลุ่มประเทศไทย 2 ประเทศ ได้แก่ อัลจีเรีย และตุนิเซีย

- กลุ่มประเทศไทย หนึ่ง ได้แก่ สหราชอาณาจักร

- กลุ่มประเทศไทย 3 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย พิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และจีนแผ่นดินใหญ่

โดยผู้ป่วยส่วนมาก (ร้อยละ 85) เป็นผู้ป่วยที่มาจากการเดินทางจากประเทศไทย ซาอุดิอาระเบีย

ทั้งนี้ในปี 2558 พบผู้ป่วยโรคเมอร์ส ใน 10 ประเทศ ได้แก่ ซาอุดิอาระเบีย สหราชอาณาจักร เอมิเรตส์ อิหร่าน โอมาน กั塔ร์ จอร์แดน เยอรมัน จีน พิลิปปินส์ และเกาหลีใต้

และรายงานการระบาดในประเทศไทยได้ ณ วันที่ 5 มิถุนายน ๒๕๕๘ องค์กรอนามัยโลกได้รายงานอย่างเป็นทางการ พบผู้ป่วยที่ประเทศไทยได้ จำนวน 36 ราย ซึ่งหนึ่งในนั้นเป็นผู้ที่มีประวัติสัมผัสเชื้อในประเทศไทยแล้ว และเดินทางผ่านอ่องกงไปยังประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ 1 ราย และมีผู้เสียชีวิต 3 ราย ซึ่งจำนวนผู้ติดเชื้อที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด เป็นการติดเชื้อที่เกิดขึ้นในสถานพยาบาล และการติดเชื้อในบ้าน และองค์กรอนามัยโลกรายงานข้อมูลเพิ่มเติมว่าพบการติดเชื้อของผู้ป่วยในรุ่นที่ 3 แล้ว

ประเทศไทย ยังไม่พบรายงานผู้ป่วยโรคนี้ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงจากผู้เดินทางไปมาระหว่างประเทศไทยมีการระบาด ประกอบกับประชาชนชาวไทยเดินทางไปแสวงบุญในประเทศแถบตะวันออกกลาง และมีนักท่องเที่ยวจากประเทศไทยแบบต่อวันออกกลางที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย

3. เชื้อไวรัสโคโรนา (MERS CoV)

4. อาการของโรค : ผู้ป่วยที่ติดเชื้อ MERS CoV บางรายไม่มีอาการ ในรายที่มีอาการบางรายมีอาการทางระบบทางเดินหายใจเล็กน้อย เช่น ไอ นอกจากนี้ ในผู้ป่วยบางราย จะมีอาการในระบบทางเดินอาหาร ได้แก่ ท้องร่วง ร่วมด้วย และบางรายอาจมีอาการทางระบบทางเดินหายใจรุนแรง และถึงแก่ชีวิตได้ ผู้ป่วยที่อาการรุนแรงอาจทำให้เกิดระบบทางเดินหายใจล้มเหลว จึงควรได้รับการดูแลในห้องดูแลผู้ป่วยภาวะวิกฤติ (intensive care unit) โดยทั่วไปผู้ป่วยที่มีอาการรุนแรง หายใจหอบ และหายใจลำบาก ปอดบวม ซึ่งในจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด พบร่วงจะมีรายงานจำนวนผู้ป่วยที่เสียชีวิต ร้อยละ 36 ส่วนในผู้ที่มีโรคประจำตัวซึ่งทำให้ภูมิคุ้มกันบกพร่อง หรือ ลดน้อยลง การแสดงของโรคอาจมีความแตกต่างออกไป

5. ระยะเวลาของโรค : มีระยะเวลา 2-14 วัน

(http://www.who.int/csr/disease/coronavirus_infections/MERS_CoV_RA_20140424.pdf?ua=1)

6. วิธีการแพร่โรค :

ตั้งแต่ ช่วงกลางเดือนมีนาคม 2014 พบร่วงจำนวนผู้ป่วยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยบางรายไม่มีรายงานการยืนยันทางห้องปฏิบัติการ และในบางรายมีประวัติสัมผัสกับสัตว์ และตื่มน้ำนมดิบจากสัตว์โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากอูฐ อูฐจึงเป็นสัตว์ร่วงโรคหลักที่อาจนำเชื้อมาสู่คนได้

ขณะนี้ข้อมูลจากการอนามัยโรค แจ้งว่าเป็นการติดเชื้อรหัสสัตว์สู่คน สำหรับการแพร่เชื้อรหัสสัตว์สามารถแพร่ผ่านทางเสมหะของผู้ป่วยจากการไอ เป็นต้น และมักเกิดจากการสัมผัสถอยถ่าย กีฬาชิดกับผู้ป่วยโดยไม่ได้มีการป้องกันตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงพยาบาล

7. การรักษา : เป็นการรักษาตามอาการแบบประคับประคอง ยังไม่มีวัสดุชี้ และการรักษาที่จำเพาะ

8. การป้องกัน :

● สำหรับผู้เดินทาง/บุคคลท่องเที่ยว

จากข้อมูลที่มีในปัจจุบัน พบร่วงกลุ่มเสี่ยงที่จะมีอาการป่วยรุนแรง ได้แก่ กลุ่มผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรคปอดเรื้อรัง โรคไตวาย หรือผู้ที่ภูมิคุ้มกันต้านทานต่ำ ควรระมัดระวังเป็นพิเศษหากท่านเดินทางเข้าในประเทศไทยมีการระบาด และเข้ายุ่งชุมฟาร์ม หรือสถานที่เก็บผลผลิตทางการเกษตร และหรือในพื้นที่ลาดที่มีอูฐอยู่ และควรปฏิบัติดูดังนี้

- หลีกเลี่ยงการคุกคักกีฬาชิดกับผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจ หรือผู้ที่มีอาการไอ หรือจาม
- ผู้มีโรคประจำตัวที่เสี่ยงต่อการป่วย อาจพิจารณาสวมหน้ากากป้องกันโรค และเปลี่ยนบ่อยๆ เมื่อเข้าไปในสถานที่ที่มีคนอยู่ร่วมกันมากๆ
- ควรล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่ โดยเฉพาะเมื่อสัมผัสกับสารคัดหลั่งของผู้ป่วยหรือสิ่งแวดล้อมที่ผู้ป่วยสัมผัส

- หลักเลี้ยงการเข้าไปสัมผัสกับพาร์มสัตว์ หรือสัตว์ป่าต่างๆ หรือดื่มน้ำสัตว์ โดยเฉพาะอูฐ ซึ่งอาจเป็นแหล่งรังโรคของเชื้อได้

- ถ้ามีอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ (มีอาการรุนแรงที่ส่งผลกระทบต่อ กิจวัตรประจำวันปกติ) ควรหลีกเลี้ยง การสัมผัสด้วยคลอกสีกับบุคคลอื่นเพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ เมื่อไอ หรือจากครัวใช้กระดาษชำระปิดปาก และจมูกทุกครั้ง และทิ้งกระดาษชำระที่ใช้แล้วลงในถังขยะที่ปิดมิดชิด และล้างมือให้สะอาด กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ ควรไอหรือจำลงบนเสื้อผ้าบริเวณต้นแขน ไม่ควรจามหรือไอและรีบไปพบแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่

- **สำหรับประชาชนทั่วไป**

- หลักเลี้ยงการคุกคิดกับผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจ หรือผู้ที่มีอาการไอ หรือจำ
- ควรล้างมือบ่อยๆ ด้วยสบู่ โดยเฉพาะเมื่อสัมผัสกับสารตัดหลังของผู้ป่วยหรือสิ่งแวดล้อมที่ผู้ป่วยสัมผัส
- เมื่อเข้าเยี่ยมชมฟาร์ม หรือพื้นที่โรงเก็บผลผลิตทางการเกษตร ควรรักษาสุขอนามัย ทั่วไป เช่น ล้างมือเป็นประจำ ก่อน และหลังการสัมผัสสัตว์ หลีกเลี้ยงการสัมผัสสัตว์ป่วย และรับประทานอาหารที่ถูกสุขอนามัย

- **สำหรับสถานพยาบาล**

เนื่องจาก พบรายงานการแพร่กระจายเชื้อในโรงพยาบาล (Hospital Setting) สูบคุคลในครอบครัวได้แก่ ญาติที่ไปเยี่ยม และให้การดูแลผู้ป่วย ผู้ที่มารับการรักษาให้หอผู้ป่วยเดียวกัน และผู้สัมผัสใกล้ชิด (Family cluster and closed contact cluster) เพื่อป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ และการแยกผู้ป่วย (Isolation Precautions) องค์การอนามัยโลกแนะนำการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ และแยกผู้ป่วย โดยใช้หลักการของ Standard precautions รวมถึง Hand hygiene, Respiratory hygiene and cough etiquette, Safe injection practices และข้อปฏิบัติอื่นๆ โดยพบว่า โรคติดเชื้อ ทางเดินหายใจโดยทั่วไป ใช้ droplet precautions และ contact precautions สำหรับโรค MERS ส่วนใหญ่เป็น droplet transmission ถ้าไอ จาม ในระยะ 1 เมตร สามารถ แพร่กระจายเชื้อได้ อายุ่รักษ์ตาม airborne transmission มีความเป็นไปได้ ขณะนี้พบว่าอัตราตายของโรคเมอร์ส ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 30 - 50) ดังนั้น องค์การอนามัยโลก และศูนย์ป้องกัน และควบคุมโรคแห่งชาติประเทศ สหรัฐอเมริกา (US CDC) จึงแนะนำให้ป้องกันการแพร่กระจายเชื้อแบบ Airborne precautions โดยเฉพาะ ผู้ป่วยที่มีอาการปอดบวม หรือไอมาก รวมทั้งหัดการที่ก่อให้เกิดฝอยละอองขนาดเล็ก เช่น การใส่ท่อช่วย หายใจ การดูดเสมหะ การเก็บเสมหะ การพ่นยา เป็นต้น

หากมีข้อสงสัย สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สายด่วนกรมควบคุมโรค 1422 สำนักโรคติดต่ออุบัติใหม่ โทร. 025903159 หรือ หาข้อมูล และคำแนะนำเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://beid.ddc.moph.go.th>

ที่มา : องค์การอนามัยโลก และศูนย์ป้องกันควบคุมโรคแห่งชาติสหรัฐอเมริกา